

Deze beker

Deze beker

Ach laat deze aan mij voorbijgaan,
net als al die anderen doen,
Laat mij vergeten, laat mij...

Niet noch een keer zo,
niet die gruwelijke verschrikking,
die marteling, verstikking, sterven!

Die schijnbaar lege beker,
met karmozijn rode droesem,
gestolde levensneerslag.

En dan...

Is dat leven, zoals is gegeven?

Is dat misschien de weg?

Die weg terug naar Jou?

Ik weet het wel...

Duizend keren, stapsgewijs,
telkens een zelfde antwoord..

Ga of kom terug en
verteer wat in de beker is.
Je mag kiezen nu of
straks vlak voor je dood.
Kies je nu voor het leven?
Dan mag je ook vol proeven..

Leven is niet met blinddoek en
lam met watten in de oren...
maar juist vol en bruisend..
net als rijpe, volle wijn.
Het is niet beker, of droesem.

20110802